

Tomáš Baranyi

TJ Sokol Husovice, manažer oddílu

Pokusím se vybrat alespoň 4 oblasti, kde první dvě jsou v mezinárodní kompetenci a zbylé dvě čistě národní:

A, Herní vybavení a standarty stavěčů. B, Pravidla. C, Řízení a správa D, Prezentace a zdroje.

Všichni víme, že ke spravedlivému soupeření patří srovnatelné hrací podmínky. Dovolím si upozornit na pár nejběžnějších. Na úvod je nutno říci, že v tomto směru se za poslední období udělalo hodně, a to nejen díky technickým úpravám, ale i díky aktivitě klubů vzhledem k pořizování nových technologií a drah. Každý sport se vyvíjí a věřme, že i kuželky v technologii půjdou dál. Tak například: stále se úplně nedaří řešit hrací čas ve vztahu k rozmotávání kuželek. Proto vidím správné hrací čas ujednotit v „režimu zelené“ (STOP/GO), s tím, že bude zkrácen čas pro jednotlivé druhy her. Dále by se mohlo ujednotit v jaké konstantě bude čas odečítán (10 vs 6 sekund). Další oblastí pro zklidnění emocí a zjednodušení rozhodování rozhodčích jsou možnost hlídání tzv. "bosého hodu" nebo hraní mimo desku. Technicky to řešitelné je, ale navyšuje to cenu stavěče. To stejné platí o správném postavení kuželky na kříži v případě kuželek bez kuličky. Z bowlingu známe postavení dle kamery, ale zase to stavěč prodraží. Tím, že technické vylepšení nemáme v rukou my, ale je v dikci mezinárodních dohod s výrobcí, můžeme jen poukazovat na tyto možné zlepšení. Zde máme našeho zástupce ve vedení, takže věřme, že za pár let zase technologii posuneme dál. Každé vylepšení tohoto typu sníží zbytečné emoce jak na straně hráčů, tak i diváků.

Nedílnou součástí bezproblémové hry jsou i její pravidla. Sami víte, že v jiných sportech se dějí tyto změny poměrně běžně. Často to vyplývá z požadavků mezinárodních asociací v návaznosti na velké akce (jako olympiáda) nebo směrem k médiím. Tím, že náš sport žádnou takovou ambici nemá, tak bychom mohli být v klidu, ale nemyslím si, že je to správné. Sbližování mezinárodních pravidel s národními by se mělo uplatňovat ve všech soutěžích řízených ČKA. Takový zákaz hraní do „červené“ když se naučí i mládež, v aktivní kariéře jako když najdou. Na druhé straně věřím, že jako 2 největší členská základna v NBC či WNBA budeme mít zástupce, který bude do těchto pravidel aktivně vstupovat, a ne je pouze schvalovat. Je logické že některé záležitosti budou sporné, ovlivněné národními zvyklostmi členských svazů, ale možnost věci ovlivnit by měla být z našeho pohledu jedna z priorit.

Ve třetím bodu se už více cílím na domácí činnost. V národním měřítku bychom do těch 10-ti let mohli rozhodnout, jakým směrem se vydáme k sdružování dat a vytvoření nástroje pro coby aplikace nebo portálu pro on-line výsledky, živé sledování utkání, komentáře a vše co k modernímu stylu života patří. Představme si, že za pár let si po odehraném utkání z web stránky pustíte záznam jak svého utkání, tak i utkání Vašich soupeřů. Takový komplexní program může pomoci propojit i další atributy pro správné vedení utkání. Například, když nebudou registračky, vytvoříme novou kartu pro kartu? Nebo do systému propojíme plánovaný registr, z kterého rozhodčí bude moci data použít? Soupisky? Není lepší mít databázi s aktuální fotkou kde budou aktualizováni všichni hráči (i vzhledem k úhradám poplatků) a bude stanovena podmínka jedné hry v řádném kole? Ano, museli bychom sjednotit hrací kola. Nemožné? Ale vůbec ne. Máme zde již rozdělané projekty na on-line zápisy, tak přemýšlejme, jak je možné vše propojit do jednoho celku. Jedna aplikace s více výstupy může být i lépe administrovaná. Máme tu projekt se slovenskou stranou, který se osvědčil a má tento

potenciál. V tomto směru by se náš sport mohl posunout hodně dopředu. Všechno toto úsilí by mělo být směřováno na větší podporu klubům. Ti jsou totiž majiteli členské základny. Kluby by měli být více vtaženy do rozhodování (minimálně ty co hrají ligové soutěže). Zkusím vytáhnout jeden ze současných problémů, který by chtělo do oněch 10 let rozseknout. A to je systém řízení soutěží obecně. Ve velké většině okolních sportů mimo svaz existuje asociace jak hráčů, tak i klubů a ti rozhodují o příslušné soutěži nebo alespoň je s nimi vedena debata o možnostech, jak soutěže vést. Přiznám se, že jsem nenašel sport, kde by bylo řízení celého systému soutěží ponecháno jiným aktérům než samotným klubům soutěže hrající. Samozřejmě jde o status klubu nebo oddílu, který příslušnou soutěž hraje, dle mého na tomto poli ještě bude hodně práce a možná i názorových střetů. Dovedu si představit dílčí oddělení ve vedení soutěží ČKA a mimo ni. Kluby hrající soutěže ČKA by rozhodovali o soutěžích ligových a kraje o soutěžích svých. Stejně se tak směrem dolů fyzicky děje, protože kraje si hrají, jak se jim zlíbí a možnosti dovolí. Obráceně k tomu vůle není. Upřímně rozumím obavě o ovlivnění nižších soutěží, ale právě proto je zde blokáce jednoho startu v hracím kole. Unifikace by pak byla žádoucí pouze v soutěžích jednotlivců a pohárů. Takže si přeji, aby do 10 let byl tento problém vyřešen ku prospěchu vrcholového sportu.

V poslední části se věnujme financím. Lepší prezentace vytváří větší možnost zapojení subjektů mimo sport. Obecně bychom měli mít za cíl větší spolupráci s tzv. velkými hráči na poli průmyslu, obchodu nebo dalších institucí.

Představme si, za pár let bude třeba (hypoteticky prosím) NUTREND Interligu nebo GENERALI CUP coby pohár ČKA. Taktó sponzorované soutěže mohou přinést více prostředků nejen klubům samotným, ale i svazu. Mohli by zafinancovat připravované projekty. Co bychom jim nabídli? Kvalitní a sofistikovaný web, který vytvoříme, kde by měli svoji reklamu a místo na informace. Dále reklamu a nabídku produktů na sportovištích. Nemožné? Možná. Ale když to nezkusíš nic získáš.

Máme srovnání v jiných sportech? Takový biatlon před 10 lety nebo šipky. Biatlon měl u nás před 15 lety pouze 1700 členů, sport jako šipky byl donedávna coby hospodský sport přirovnáván k našim kuželkám. Kde jsou dnes? Tady je dobré říci, že to není žádnou zásluhou domácích aktivit. Pouze biatlon trefil správnou vlnu a našel správného manažera. Jak takového cíle dosáhnout? To, kdybych věděl, na druhou stranu všichni, co byli nebo jsou zaměstnání jistě vědí, že pozitivní motivace je doporučovanou cestou k dosažení cíle. Zatím mám signály o pravém opaku. Například směrem k Interlize hledáme kazy a vytváříme ovzduší negativity. Soutěž, kterou sledují i naši sousedé a přemýšlejí, jak ji do budoucna okopírují, my sami shazujeme. Pro prezentaci našeho sportu takovou soutěž potřebujeme a věřím, že v budoucnu bude možno její přínos doložit. Dle mého, je Interliga po změně pravidel ve 120 hodů sdružených druhou největší akcí za posledních skoro 17 let v naší novodobé éře. Věřím, že je u nás dost klubů, které budou hrát Interligu se stejným zapálením jako kluby stávající. Takže si dovolím INTERLIGU do 10 let vidět jako hlavní soutěž TOP 5 až 7 týmů z národních svazů ve skupinách a následném Play-Off s finále na stanici Eurosport.

A ještě jeden námět k možnému financování. Máme tu celostátní program ČT4 Sport, kterému v nadcházejícím období zmizí pár velkých sportů. Skvělá možnost pro kuželky, ale vysílací formát nad 2 hodiny není moc průchozí. Takže by přicházelo v úvahu pouze utkání na 6 drahách nebo pohár na klasických 4 drahách. Které sporty tu díru vyplní? Myslím, že už nyní se jiné malé sporty pokouší získat pozornost. A co my? Jednou za 5 let na hodinu z domácího MS?

A ještě pár úvah jako bonus:

Víte, dnes v době internetu je prezentace sportu možná důležitější než sport samotný. Proč? Protože je potřeba získávat ty správné lidi, firmy, obchodní společnosti a ti žijí mimo jiné také z reklam nebo je reklama nedílnou součástí jejich prezentace. Tvrdá, krátká rekapitulace: Nemáš dobrý internet-nežiješ. Nemáš dobrou podporu-nehraješ. Když nemáš dobrou prezentaci-nemáš dobré finance například pro reprezentaci.

Cíleně jsem se nezmiňoval o reprezentaci. To je vždy třešnička na dortu všech sportů. Aktuálně je “zaseto” výborně. Některé hráčky a hráči hrají fantasticky, ale stále to není na týmový úspěch. Věřme, že jej dožijeme co nejdříve, ale také by se věci mohlo pomoci právě některými výše uvedenými změnami. Více prostředků v klubech může některé hráče nechat doma a domácí soutěže se tak zkvalitnit. Větší kvalita domácích družstev přinese větší konkurenci a tím i větší trh s hráči. Domácí trh s hráči přinese prostředky zpět do klubu, který jej vychoval. Odchod do zahraničí je zpravidla zmařenou investicí daného klubu. Pojďme to změnit. Krásná představa do příštích 10 let, co říkáte?

Nabízím malý námět k prezentaci obecně. Co takhle zorganizovat utkání Interliga ČR vs zbytek reprezentace nebo obráceně Reprezentace vs. Zbytek Interligy českých hráčů. Například v Olomouci, vstupné 100 Kč jako příspěvek na nové dresy reprezentace, aby hráči mohli mít na památku svůj dres z MS. Dle statistiky nedokončeného ročníku Interligy má 13 českých hráčů průměr nad 600 kuželek. 22 hráčů pak průměr větší než 590. To jsou skoro 4 družstva s průměrem okolo 3600 poražených kuželek. To je slušná nálož. Pro hodně hráčů to může být další motivace pro zlepšování.

Konec snění – na shledanou v roce 2030

Tomáš Baranyi